

"Solen er så rød, mor"

Carl Nielsen, Harald Bergstedt

Solen er så rød, mor,
og skoven bli'r så sort
Nu er solen død, mor,
og dagen gået bort.
Ræven går derude, mor,
vi låser vores gang.
Kom, sæt dig ved min pude, mor,
og syng en lille sang.

| 1 2 3 4 5 6 | 1 2 3 4 5 6 |

F F
F F
B^b F
Dm A
Gm Gm
Gm D
Gm C
Dm C F

Himlen er så stor, mor,
med klare stjerner på
Hvem monstro der bor, mor,
på stjernen i det blå?
Tror du der er drenge, mor,
der kigger ned på mig?
Og tror du de har senge, mor,
og sover li'som jeg?

F F
F F
B^b F
Dm A
Gm Gm
Gm D
Gm C
Dm C F

Hvorfor bli'r det nat, mor,
og kold og bitter vind?
Hør den lille kat, mor,
den mjaver og vil ind!
Mågerne og ternerne
har ingen sted at bo.
Åh, hør, nu synger stjernerne,
de synger mig til ro!

F F
F F
B^b F
Dm A
Gm Gm
Gm D
Gm C
Dm C F